

**CURTEA SUPREMĂ
DE JUSTIȚIE**

ÎNCHEIERE

cu privire la inadmisibilitatea recursului

învinuirea lui

Ion Țerna

(art. art. 164 alin. (2) lit. c), e), 171 alin. (3) lit. b), 172 alin. (3) lit. a)
Cod penal)

(Dosarul nr. Ira-1286/23

1-14086587-01-Ira-07082023)

Recurs depus până la 01 septembrie 2023 - inadmisibil. Temeiul prevăzut de pct. 5), alin. (1) art. 427 CPP nu este aplicabil; procedura de examinare a cauzei în lipsa părții vătămate, a fost respectată; partea vătămată minoră a fost audiată anterior în condiții speciale conform art. 110¹ CPP precum și în instanța de fond. Dezacordul cu motivarea instanței de apel nu constituie temei de recurs în sensul art. 427 alin. (1) pct. 6) CPP.

18 septembrie 2025

Au judecat anterior cauza judecătoreii

Prima instanță – Victoria Sîrbu, Victoria Grosu, Tamara Mereuță

Instanța de apel – Ludmila Ursu, Sergiu Furdui, Silvia Gîrbu, Mihail Diaconu,

Elena Cojocari, Alexandru Spoială

Instanța de recurs – Vladimir Timofti, Nadejda Toma, Victor Boico

Textul corespunde originalului

Judecând în lipsa părților recursul în cauza penală privind învinuirea lui Ion Țerna,

Curtea Supremă de Justiție, în completul compus din:

Stella Bleșceaga, *Președinte*,
Ghenadie Eremciuc,
Leonid Chirtoacă, *judcători*,

constată următoarele:

ASPECTE GENERALE ȘI DE PROCEDURĂ

1. Ion Țerna s-a născut în anul 1998 în r-nul Hâncești. El a fost învinuit în baza art. 164 alin. (2) lit. c), e), 171 alin. (3) lit. b) și art. 172 alin. (3) lit. a) Cod penal (răpirea persoanei, viol și satisfacerea poftelor sexuale în forme perverse).

2. Ion Țerna a fost apărât de avocații Larisa Lupașcu, Tatiana Malai și Elena Buguța.

3. Cauza a fost examinată în procedură generală. Prin sentința din 10 aprilie 2015, Judecătoria Hâncești a constatat vinovăția lui Ion Țerna în comiterea infracțiunilor incriminate și l-a condamnat la 12 ani și șase luni de închisoare.

4. La 07 mai 2019, Curtea de Apel Chișinău a respins, ca tardiv, apelul părții vătămate. Decizia a fost atacată cu recurs de avocata Elena Țigănașu. Prin [decizia](#) din 11 decembrie 2019, Curtea Supremă de Justiție a declarat recursul inadmisibil, ca fiind vădit neîntemeiat.

5. La 09 decembrie 2021, avocata Elena Buguța în interesele condamnatului, a declarat apel. La 27 martie 2023, Curtea de Apel Chișinău a respins ca nefondat apelul și a menținut sentința.

6. La 20 iunie 2023, avocata Elena Buguța în interesele condamnatului, a declarat recurs în temeiul art. 427 alin. (1) pct. 5), 6) și 8) Cod de procedură penală, solicitând casarea deciziei Curții de Apel Chișinău din 27 martie 2023 și trimiterea cauzei la rejudecare.

7. Urmărirea penală a fost desfășurată în perioada 08 iulie - 04 august 2014. Prima instanță a examinat cauza în perioada 12 septembrie 2014 – 10 aprilie 2015. Instanța de apel a judecat cauza în perioadele 11 martie – 07 mai 2019 și 15 decembrie 2021 – 27 martie 2023. Instanța de recurs a examinat cauza în perioada 20 septembrie – 11 decembrie 2019. La 07 august 2023, dosarul a ajuns din nou la Curtea Supremă de Justiție.

ÎN FAPT

a. Învinuirea adusă

8. Ion Țerna a fost învinuit că, la 03 iulie 2014, împreună cu două persoane

neidentificate, contrar voinței minorei C.S., a răpit-o, a urcat-o într-un automobil și a transportat-o în s. Boghicieni, r-nul Hâncești. Acolo a aplicat forța fizică față de aceasta și contrar voinței ei, a efectuat un raport sexual în formă normală și un raport sexual în formă perversă. Acțiunile sale au fost încadrate în baza art. 164 alin. (2) lit. c), e), 171 alin. (3) lit. b), 172 alin. (3) lit. a) Cod penal.

b. Probele

9. La 04 iulie 2014, partea vătămată C.S. a depus plângerea prin care a solicitat organelor de drept să ia măsuri cu Ion Țerna, care, la 03 iulie 2014, i-a aplicat mai multe lovituri pe corp și, împotriva voinței sale, a întreținut cu aceasta un raport sexual atât în formă normală, cât și în formă perversă (f.d. 9, vol. I).

10. Partea vătămată minoră C.S. fiind audiată în condiții speciale în fața judecătorului de instrucție, a declarat că inculpatul a venit cu mașina, a tras-o de mână și a urcat-o cu forța. În mașină a ținut-o, ea a încercat să fugă, dar nu a putut. Au stat o jumătate de oră la tatăl inculpatului, apoi au mers la o casă străină cu mai mulți tineri. Acolo au băut vin și au mâncat frigărui. Ulterior, inculpatul a tras-o după colțul casei și a lovit-o. Ea și-a pierdut cunoștința și când s-a trezit, era în casă pe pat dezbrăcată de lenjerie. Inculpatul nu mai era în casă, ea a ieșit afară și s-a pornit spre casă. Inculpatul a ajuns-o din urmă și a lovit-o repetat și i-a spus să se urce pe motocicletă, ea s-a urcat de frică. La jumătate de drum a oprit, repetat a lovit-o și a mai avut loc un raport sexual în formă perversă. Nu a fost întrebată câți ani are. Utilizează site-ul de socializare „odnoklassniki”, acolo este scris că are 13 ani (f.d.100-104, vol. I).

11. Reprezentantul legal al părții vătămate, Valentina Stașco, a declarat că a sunat-o pe sora Mariana și i-a comunicat că C.S. a venit dimineața acasă, bătută și violată. La telefon partea vătămată i-a comunicat că tata inculpatului a sunat-o că o să vină să o ea. A venit inculpatul cu mașina și a tras-o de mână. Acolo a violat-o și a bătut-o. După ce a fost violată s-a trezit dezbrăcată. S-a îmbrăcat și a plecat acasă. Inculpatul a ajuns-o din urmă și a mai violat-o. A lăsat-o singură să se ducă acasă. Prejudiciul moral și material a fost achitat de inculpat, la moment nu are pretenții (f.d.233-234, vol. I).

12. Martorul Mariana Stașco a declarat că C.S. se juca cu prietenii, i-a spus să stea puțin și să vină acasă. Pe la orele 21:00-22:00 a mers în odaia acesteia, însă nu era. A încercat să o telefoneze, dar telefonul era stins. Partea vătămată a venit acasă și i-a spus că a venit la poartă o mașină și doi băieți, au urcat-o cu forța în mașină și au plecat la Nicolae Pilipenco în ogradă. Acolo au pus muzică tare, au lovit-o, au dezbrăcat-o cu forța și și-au bătut joc de ea. Când s-a pornit spre casă, inculpatul a ajuns-o, ambii au venit până în satul Bujor, de acolo a venit acasă singură.(f.d.235-237, vol. I).

13. Martorul Mihail Brînză a declarat că s-a întâlnit cu inculpatul și i-a spus să meargă după o fată. Fiind contactată telefonic, fata a ieșit la marginea satului. Aceasta s-a urcat benevol în automobil. Ea discuta cu inculpatul și părea să îl

cunoască. După ce au fost lăsați la poarta lui Ion Cohma, cei doi au coborât și au plecat împreună (f.d.225-226, vol. I).

14. Martorul Ion Cojocaru a relatat că, în gospodăria lui Nicolae Pilipenco pregăteau frigărui, inculpatul a venit împreună cu partea vătămată. Au stat la masă și au consumat băuturi alcoolice. Ulterior, inculpatul și partea vătămată au plecat împreună în spatele casei pentru circa o jumătate de oră. Când au revenit, ambii s-au așezat la masă și au mâncat, discutând liniștit. Partea vătămată a plecat de mână cu inculpatul și a rămas la masă în prezența lui Ion și a Dianeii. A doua zi, a aflat că inculpatul ar fi lovit-o cu palma și ar fi avut raporturi sexuale cu partea vătămată (f.d.227-229, vol. I).

15. Martorul Diana Nichitovschi a declarat că partea vătămată i-a spus că se numește „Cristina” și are 17 ani. La inculpat acasă, aceasta a servit vin cu tatăl inculpatului. Ulterior, au plecat la Nicolae Pilipenco să facă frigărui. Partea vătămată îl trăgea de gât pe inculpat, l-a împins de pe scaun, a spus că a venit să se cunoască cu el. C.S. cu Nicolae Pilipenco au intrat în casă, au stat 10-15 minute, au ieșit ambii veseli. Ulterior, a intrat în casă cu inculpatul. A înțeles că partea vătămată a avut relații sexuale cu Nicolae. A văzut profilul lui C.S. și era scris că are 16-17 ani, i-a spus că învață în or. Chișinău de croitoreasă și locuiește la sora ei (f.d.230-231, vol. I).

16. Reprezentantul legal al inculpatului minor Nicolae Țerna a declarat că a aflat că fiul lui a întreținut raport sexual cu o minoră. Partea vătămată singură l-a telefonat și i-a spus că dorește să facă cunoștință cu el. Partea vătămată i-a spus că dacă Ion o să vină după ea, o să-l aștepte la marginea satului. După ce a luat-o, fiul a venit cu ea acasă. Partea vătămată i-a spus că este sora Marianeii Stașco de la ei din localitate. Nu cunoaște câți ani are, a avut în vedere că este micuță, în ogradă au servit vin (f.d.245-246, vol. I).

17. Inculpatul Ion Țerna a declarat că o cunoștea pe C.S. iar la 03 iulie 2014, aceasta l-a rugat să vină după ea. C.S. a urcat singură în automobil. În drum, ea s-a prezentat „Cristina” și a spus că are 16 ani. Au mers la Nicolae Pilipenco, pentru a face frigărui. După ce au mâncat frigărui, Nicolae Pilipenco a intrat în casă și a avut relații sexuale cu C.S. El s-a dus în casă cu C.S. și i-a propus să efectueze un raport sexual, ea a fost de acord. S-au pornit acasă, iar la jumătate de drum, a propus C.S. să mai întrețină un raport sexual. Ea a fost de acord. Raportul sexual a fost și în formă perversă. A dus-o pe partea vătămată până la un iaz în satul Chetroșeni și acolo ambii au căzut de pe motocicletă. El a întrebat-o dacă cunoaște drumul mai departe cum să ajungă acasă și C.S. i-a comunicat că îl cunoaște și el s-a întors acasă.

18. Conform raportului medico-legal din 04 iulie 2014, pe corpul minorei C.S. au fost depistate echimoze și edeme posttraumatice pe față, amprente dentare pe gât și brațul drept, excoriație și echimoză pe antebrațul stâng. La examinare s-a depistat ruptură completă, recentă a himenului și fisură recentă a mucoasei

anusului (f.d. 16-17, vol. I).

19. Potrivit raportului medico-legal din 01 august 2014, pe blugii minorei C.S. s-au identificat sânge; nu se exclude că provine de la C.S cât și de la inculpat (f.d.120-121, vol. I).

20. Prin raportul de expertiză psihiatrico-legală din 20 august 2014, s-a stabilit că Ion Țerna nu suferă de afecțiuni psihice, nu prezintă tulburări psihice cu relevanță medico-legală, poate fi considerat responsabil și nu necesită măsuri de siguranță cu caracter medical (f.d.127-128, vol. I).

c. Sentința

21. Prin sentința Judecătorei Hâncești din 10 aprilie 2015, Ion Țerna a fost recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunilor:

Infracțiunea	Pedeapsa	Pedeapsa cu aplicarea art. 70 și art. 84 Cod penal
art. 164 alin. (2) lit. c), e) Cod penal	cinci ani închisoare	12 ani și șase luni de închisoare, cu executarea în penitenciar de tip închis
art. 171 alin. (3) lit. b) Cod penal	10 ani de închisoare	
art. 172 alin. (3) lit. a) Cod penal	10 ani de închisoare	

22. Instanța a reținut că inculpatul nu și-a recunoscut vinovăția. Vina acestuia a fost constatată prin analiza cumulativă a probelor administrate. Faptul întreținerii raportului sexual în formă naturală cât și perversă nu a fost contestat de către inculpat. Acesta a susținut că actul a fost benevol și acceptat însă probele administrate infirmă aceasta. Prezența multiplelor echimoze și leziuni pe corpul părții vătămate sunt caracteristice unui raport sexual forțat. Ion Țerna a răpit-o pe minora C.S., a urcat-o forțat în automobil spunându-i că o duce la o mătușă. Inculpatul urmărind scopul satisfacerii poftei sexuale, contrar voinței părții vătămate, aplicând constrângerea fizică, exprimată prin cauzarea multiplelor lovituri, elucidate în conținutul raportului de expertiză și prin constrângere psihică, a întreținut un raport sexual contrar voinței acesteia. Ulterior acesta și-a satisfăcut pofta sexuală și în formă perversă.

d. Prima procedură de apel

23. La 28 februarie 2019, partea vătămată a declarat apel, a solicitat repunerea în termen, casarea sentinței și trimiterea cauzei la rejudecare.

24. La 07 mai 2019, Curtea de Apel Chișinău a respins apelul ca tardiv și a menținut sentința.

e. Prima procedură de recurs

25. La 12 iulie 2019, avocata Elena Țigănașu, a declarat recurs în temeiul art. 427 alin. (1) pct. 6), 8) Cod de procedură penală, solicitând casarea sentinței și deciziei cu trimiterea cauzei la rejudecare.

26. La 11 decembrie 2019, [Curtea Supremă de Justiție](#) a declarat inadmisibil recursul, ca fiind vădit neîntemeiat. Instanța de recurs a reținut că instanța de apel a respectat prevederile art. 402-403 Cod de procedură penală, motivând detaliat și clar soluția de respingere a apelului ca tardiv.

f. A doua procedură de apel

27. La 09 decembrie 2021, avocata Elena Buguța, în numele lui Ion Țerna, a declarat apel. A solicitat repunerea în termen, casarea sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei hotărâri prin care Ion Țerna să fie achitat. Apelanta a susținut că condamnatul nu a fost prezent la pronunțarea sentinței din 10 aprilie 2015 și nu a fost informat despre aceasta. A menționat că, sentința a fost pronunțată fără administrarea unor probe concludente privind vinovăția acestuia. Nu sunt întrunite elementele obiective și subiective ale infracțiunilor de răpire, viol și acțiuni perverse. Partea vătămată a depus anterior apel și a declarat că nu a fost violată, răpită sau agresată, ci a acționat benevol, iar declarațiile inițiale au fost făcute sub influența rudelor și poliției. În ceea ce privește pretinsa răpire, martorii și victima au confirmat că aceasta s-a urcat benevol în mașină. De asemenea, nu există dovezi privind constrângerea fizică sau psihică în ceea ce privește raportul sexual. Condamnatul nu cunoștea vârsta reală a victimei fiind convins, din comportamentul și înfățișarea acesteia, că avea cel puțin 16 ani.

28. La 27 martie 2023, Curtea de Apel Chișinău a respins ca nefondat apelul și a menținut sentința. Instanța a considerat apelul în termen, iar afirmațiile apelantei referitoare la nevinovăția condamnatului o simplă opinie subiectivă, nesusținută de probe administrate. Vinovăția a fost corect stabilită de instanța de fond printr-o analiză completă și riguroasă a materialului probator, care a demonstrat existența elementelor constitutive ale infracțiunilor prevăzute de art. 164 alin. (2) lit. c) și e), art. 171 alin. (3) lit. b) și art. 172 alin. (3) lit. a) Cod penal. Probele administrate sunt pertinente, concludente, utile și veridice. Declarațiile părții vătămate minore, ale reprezentantului legal a acesteia și ale martorilor audiați în fața instanței de fond, au fost verificate și confirmate în fața instanței de apel prin citire și coroborare, consolidând temeinicia și legalitatea sentinței.

29. Instanța de apel a respins argumentul apărării și al părții vătămate, precum că a avut loc un raport sexual benevol cu o persoană despre care se cunoștea cu certitudine că are împlinită vârsta de 16 ani. Instanța a menționat că inculpatul l-a caracterizat unul benevol și acceptat, însă, materialele cauzei denotă contrariul. Multiplele echimoze, leziuni caracteristice unui raport sexual forțat depistate pe corpul victimei a fost confirmat prin raportul de expertiză medico-legală din 04 iulie 2014, care coroborează întru totul cu celelalte înscrisuri anexate la materialele

cauzei. Legea penală apără inviolabilitatea sexuală a minorului, care datorită vârstei nu este capabil să aprecieze independent semnificația etico-socială a propriei decizii. Declarațiile părții vătămate minore date în condiții speciale în fața judecătorului de instrucție precum și în instanța de fond în prezența reprezentantului legal și a avocatului acesteia, relatează cu lux de amănunte circumstanțele comiterii infracțiunii.

30. Instanța de apel a respins alegațiile apelantului potrivit cărora, pentru ca acțiunile inculpatului să fie încadrate în baza art. 164 alin. (2) lit. e) Cod penal, ar fi necesară stabilirea existenței și vinovăției altor persoane și a menționat că, prin ordonanța procurorului din 09 septembrie 2014, a fost dispusă disjungerea din cauza penală nr. 2014200505 a materialelor în privința răpirii minorei S.C. de către Ion Țerna și încă două persoane nestabilite, formând un nou dosar.

g. Recursul

31. La 20 iunie 2023, avocata Elena Buguța, în interesele condamnatului, a declarat recurs în temeiul art. 427 alin. (1) pct. 5), 6) și 8) Cod de procedură penală, solicitând casarea totală a deciziei Curții de Apel Chișinău din 27 martie 2023 și trimiterea cauzei la rejudecare. Recurenta susține că, instanța de apel a omis să răspundă argumentelor esențiale formulate de apărare, ceea ce contravine prevederilor art. 6 CEDO și art. 414-417 Cod de procedură penală. Instanța a reținut eronat că condamnatul și-ar fi recunoscut vinovăția, deși acesta a admis doar existența unui raport sexual consimțit, fără să cunoască vârsta reală a victimei. Instanța de apel nu a audiat din nou partea vătămată, deși apărarea a solicitat expres acest lucru. Această omisiune contravine atât normelor naționale, cât și jurisprudenței CEDO, care impune evaluarea directă a probelor atunci când credibilitatea martorilor este în discuție. Instanțele au aplicat greșit normele de drept penal material, întrucât faptele imputate nu întrunesc elementele infracțiunilor prevăzute de art. 164, 171 și 172 Cod penal. Nu a existat o răpire în sens juridic, nici o constrângere fizică sau psihică, iar partea vătămată a confirmat în apel caracterul consimțit al relației. Hotărârea instanței de apel este afectată de vicii majore de fapt și de drept, lipsită de o motivare corespunzătoare, adoptată fără administrarea nemijlocită a probelor esențiale și în contradicție cu drepturile fundamentale ale inculpatului. Aceasta impune desființarea ei cu rejudecarea în condiții de legalitate și echitate.

32. La 07 august 2023, Curtea Supremă de Justiție a solicitat depunerea referinței la recurs. La 25 iulie 2025, procurorul a depus referință în care a pledat pentru admiterea recursului, casarea deciziei și trimiterea cauzei la rejudecare. Acesta invocă că instanța de apel în mod greșit a considerat depus în termen apelul declarat de către avocatul Elena Buguța.

LEGISLAȚIA RELEVANTĂ

33. Partea relevantă a art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, în vigoare până la 01 septembrie 2023, era următoarea:

„(1) Hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în următoarele temeuri:

5) cauza a fost judecată în primă instanță sau în apel fără citarea legală a unei părți sau care, legal citată, a fost în imposibilitate de a se prezenta și de a înștiința instanța despre această imposibilitate;

6) instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței;

...

8) nu au fost întrunite elementele infracțiunii sau instanța a pronunțat o hotărâre de condamnare pentru o altă faptă decât cea pentru care condamnatul a fost pus sub învinuire, cu excepția cazurilor reîncadrării juridice a acțiunilor lui în baza unei legi mai blânde.”

34. În perioada relevantă, art. 164 Cod penal prevedea următoarele:

„(1) Răpirea unei persoane

se pedepsește cu închisoare de la 3 la 6 ani;

(2) Aceiași acțiune săvârșită:

...

c) cu bună-știință asupra unui minor;

...

e) de două sau mai multe persoane;

se pedepsește cu închisoare de la 6 la 10 ani.”

35. În perioada relevantă, art. 171 Cod penal prevedea următoarele:

„(1) Violul, adică raportul sexual săvârșit prin constrângere fizică sau psihică a persoanei sau profitând de imposibilitatea acesteia de a se apăra ori de a-și exprima voința, ...

(3) Violul:

...

b) unei persoane minore în vârstă de până la 14 ani;

se pedepsește cu închisoare de la 10 la 20 de ani sau cu detențiune pe viață.”

36. Articolul 172 Cod penal, la momentul comiterii faptei prevedea:

„(1) Homosexualitatea sau satisfacerea poftelor sexuale în forme perverse, săvârșite prin constrângere fizică sau psihică a persoanei ori profitând de imposibilitatea acesteia de a se apăra sau de a-și exprima voința,

se pedepsesc cu închisoare de la 3 la 5 ani.

...

(3) Acțiunile prevăzute la alin.(1) sau (2), care:

a) au fost săvârșite asupra unei persoane despre care se știa cu certitudine că nu a atins vârsta de 14 ani;

se pedepsesc cu închisoare de la 10 la 20 de ani sau cu detențiune pe viață.”

MOTIVAREA INSTANȚEI

37. Recursul a fost declarat în 30 de zile de la pronunțarea deciziei motivate a instanței de apel, adică a fost depus în termen.

38. Art. 434 Cod de procedură penală prevede că instanța de recurs verifică legalitatea hotărârii atacate doar în limitele invocate în recurs. Această prevedere nu permite instanței de recurs să admită recursul din alte considerente decât cele invocate în recurs. De asemenea, ea nu permite instanței de recurs să verifice oportunitatea unei soluții judecătorești date de instanța de fond sau apel atât timp cât aceasta este legală (decizia CSJ nr. [1ra-854/2022](#), § 85). Totuși, legea nu interzice instanței de recurs să recalifice considerentele invocate în recurs de la un temei de recurs la altul (decizia nr. [1ra-1520/2023](#), § 56).

39. Recursul se bazează pe temeiurile prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 5), 6) și 8) Cod de procedură penală în vigoare până la 01 septembrie 2023. Acestea se referă la judecarea cauzei în apel în lipsa unei părți, care legal citată a fost în imposibilitate de a se prezenta; motivarea deciziei instanței de apel, precum și lipsa elementelor constitutive ale infracțiunii. Pentru a facilita înțelegerea hotărârii, temeiurile de recurs vor fi analizate în mod consecutiv.

Art. 427 alin. (1) pct. 5) Cod de procedura penală

40. Recurenta invocă examinarea cauzei în apel, în lipsa părții vătămate, care a fost în imposibilitate de a se prezenta. Completul constată că, partea vătămată în ședința de judecată din 31 mai 2022, nu s-a prezentat, iar avizul de recepție a fost returnat cu mențiunea „nereclamat” (f.d. 116-verso, vol.II). În ședința din 14 noiembrie 2022 (f.d. 125-126, vol.II), partea vătămată nu s-a prezentat. Fiind citată repetat pentru ședința din 27 martie 2023, avizul de recepție a fost returnat cu mențiunea „nereclamat” (f.d. 131-verso, vol.II). Deși prezența părții vătămate este importantă, legislația nu interzice examinarea cauzei în apel în lipsa acesteia, dacă au fost respectate procedurile legale de citare. Partea vătămată nu s-a prezentat în ședința instanței de apel și nici nu a argumentat imposibilitatea de a participa. Recurenta nu a indicat în ce a constatat eroarea instanței de apel atunci când a examinat cauza în lipsa părții vătămate legal citate.

41. Alegațiile că avocatul părții vătămate a informat instanța despre imposibilitatea prezentării acesteia în ședința de judecată din 27 martie 2023, întrucât nu are cu cine lăsa copilul minor, nu și-au găsit confirmarea. În procesul-

verbal al ședinței de judecată (f.d. 140-148, vol.II), nu rezultă nici o mențiune în acest sens. Avizele de recepție returnate cu mențiunea „nereclamat”, indică că partea vătămată nu a ridicat corespondența de la oficiul poștal. În contextul participării avocatei acesteia, se exclude versiunea că partea vătămată nu a cunoscut despre examinarea cauzei în apel. Conduita părții vătămate de a nu se prezenta în instanța de apel reflectă lipsa de interes față de proces, evitarea contactului vizual cu inculpatul, interogatoriul repetat, întrebările inutile, precum și reducerea revictimizării. În perioada îndelungată de la comiterea faptelor, partea vătămată nu a fost limitată de a sesiza organele competente în privința celor care, în opinia recurenteii, ar fi obstrucționat-o să spună adevărul la urmărirea penală și în instanța de fond.

Art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedura penală

42. Art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, în vigoare până la 01 septembrie 2023, a fost interpretat în numeroase cauze (a se vedea hotărârile nr. [1ra-231/2023](#), [1ra-1081/2023](#), [1ra-1309/2023](#)). Conform acestei interpretări, art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală se referă la carențe de motivare sau erorile grave de fapt. Simplul dezacord cu motivarea instanței de apel nu cade sub incidența art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală. Obligația de motivare a hotărârii judecătorești ar trebui interpretată ca o obligație a instanței judecătorești să combată convingător toate argumentele din apel care, dacă ar fi admise, ar schimba soluția instanței (decizia nr. [1ra-854/2022](#), § 100). Această obligație nu poate fi interpretată ca obligând instanța să combată argumentele care nu pot avea vreun efect asupra soluției. Acesta este și standardul de motivare impus de art. 6 CoEDO (hotărârile CtEDO [Moreira Ferreira v. Portugalia \(nr. 2\)](#), 2017, § 84; [S.C. IMH Suceava S.R.L. v. România](#), 2013, § 40). De asemenea, instanța de apel poate, printr-o declarație generală, să respingă argumentul invocat în apel, subscriind motivării convingătoare a primei instanțe pentru respingerea argumentului respectiv (hotărârile CtEDO [Garcia Ruiz v. Spania](#), 1999, § 26; [Stepanyan v. Armenia](#), 2009, § 35).

43. După cum rezultă din decizia contestată, instanța de apel a analizat toate argumentele esențiale ale apelului și a motivat corespunzător soluția. Instanța de recurs respinge argumentul privind pretinsa insuficiență a probelor pentru dovedirea vinovăției condamnatului, reținând că acest aspect a fost clar și convingător respins de instanța de apel (vezi para. 27-30). Toate motivele invocate de apărare au fost analizate și respinse printr-o motivare detaliată de către instanța de apel. Instanțele inferioare au reținut că probele administrate în cauză confirmă fără echivoc vinovăția condamnatului. Declarațiile părții vătămate și declarațiile martorilor, coroborează cu probele scrise, inclusiv procese-verbale de cercetare la fața locului, de examinare a obiectelor și rapoartele de expertiză, astfel vinovăția inculpatului a fost demonstrată.

44. Afirmația că condamnarea se bazează pe recunoașterea vinovăției de către

Ion Țerna este nefondată, întrucât atât în primă instanță, cât și instanța de apel cauza a fost examinată în procedură generală. Instanțele de fond și apel doar au reținut că condamnatul nu a negat raporturile sexuale în formă normală și unul în formă perversă cu partea vătămată. El a susținut că actul ar fi fost consimțit și că partea vătămată i-ar fi declarat că are 16 ani. Acest argument fiind apreciat de instanța de apel ca o simplă strategie de apărare, menită să eludeze răspunderea penală. Instanța de apel a reținut că partea vătămată a declarat în fața instanței de fond, că în seara producerii faptei nu a fost întrebată despre vârsta sa, însă pe site-ul de socializare era menționată vârsta de 13 ani.

45. În ceea ce privește argumentul recurenteii privind refuzul instanței de apel de a dispune audierea repetată a părții vătămate, completul reține că, potrivit art. 414 alin. (1) Cod de procedură penală, instanța de apel soluționează cauza în limitele motivelor invocate prin cererea de apel și poate refuza administrarea unor probe suplimentare dacă apreciază că probele deja administrate sunt suficiente pentru soluționarea cauzei. Potrivit art. 414 alin. (3) Cod de procedură penală, persoanele audiate în primă instanță pot fi reaudiate în apel doar dacă declarațiile acestora sunt contestate în mod expres de către părți, la cererea acestora, cu respectarea regulilor aplicabile judecării în fond. În prezenta cauză, declarațiile părții vătămate date în fața instanței de fond nu au fost contestate în mod explicit de aceasta. Cu toate acestea, partea vătămată prin cererea anexată de avocata Elena Țigănaș în ședința de judecată în apel din 27 martie 2019, și-ar fi modificat declarațiile anterioare. Instanța de apel, a apreciat că solicitarea de reaudiere este neîntemeiată în raport cu ansamblul probator deja administrat, astfel, a respins cererea formulată în acest sens.

46. Completul menționează că, alegațiile recurenteii privind necesitatea audierii repetate a părții vătămate nu sunt convingătoare și se contrazic în mod evident cu probele administrate în cauză. Rapoartele de expertiză medico-legale întocmite în faza de urmărire penală confirmă în mod clar că partea vătămată a suferit leziuni corporale, leziuni care corespund cu acțiunile imputate condamnatului. Modificarea survenită ulterior, în lipsa unei justificări plauzibile și în contradicție cu concluziile din expertizele medico-legale efectuate la caz și probele prezentate, care nu au fost contestate de partea apărării la momentul oportun, nu poate produce efecte juridice care să impună reaudierea părții vătămate în apel. Curtea Supremă de Justiție a explicat anterior că neaudierea părții vătămate în instanța de judecată nu constituie o încălcare a dreptului la apărare dacă aceasta a fost audiată anterior în condiții conforme cu legea și dacă declarațiile sale sunt coroborate cu alte probe (a se vedea decizia CSJ nr. [1ra-1750/2023](#), § 48). În acest caz, instanța de apel nu a majorat pedeapsa pe baza declarațiilor părții vătămate sau a martorilor, aceasta fiind în raport cu circumstanțele faptei. Aceste elemente sunt obiective și nu depind de reaudieri suplimentare.

47. Completul constată că, partea vătămată a fost audiată în condiții speciale prevăzute de art. 110¹ Cod procedură penală în fața judecătorului de instrucție

(f.d.100-104, vol.I) și în instanța de fond (f.d. 238-244, vol. I). Astfel partea apărării a participat nemijlocit în ședință, nu a fost lipsită de dreptul de a pune întrebări, de a prezenta probe noi și de a combate probele acuzării.

48. Instanța de apel a respins argumentul apărării și susținerea părții vătămate potrivit căroră între aceasta și inculpat ar fi avut loc un raport sexual consimțit, cu o persoană despre care inculpatul a știut că a împlinit vârsta de 16 ani. Instanța a reținut că, deși condamnatul a caracterizat ca fiind voluntare și acceptate relațiile sexuale cu partea vătămată, materialele cauzei contrazic aceste argumente, întrucât pe corpul părții vătămate au fost constatate multiple leziuni caracteristice unui raport sexual exercitat prin constrângere. Astfel, potrivit raportului medico-legal din 04 iulie 2014, partea vătămată C.S. prezenta echimoze și edeme posttraumatice pe față, amprente dentare pe gât și brațul drept, excoriații și echimoze pe antebrațul stâng, o ruptură completă și recentă a himenului, cauzată de introducerea unui obiect dur contondent, posibil organul sexual masculin în erecție, leziune apreciată ca vătămare corporală neînsemnată. De asemenea, a fost constatată o fisură recentă a mucoasei anusului, produsă în circumstanțe similare, având aceeași încadrare medico-legală (f.d.16-17, vol. I). Aceste constatări sunt coroborate cu celelalte probe administrate, în special cu declarațiile părții vătămate minore, date în condiții speciale, declarații detaliate și concordante cu ansamblul probator, prin care sunt descrise în mod clar și detaliat circumstanțele comiterii faptei.

49. Completul constată că instanța de apel (f.d.169 vol. II) a respins ca nefondat argumentul apărării și al părții vătămate expus în cererea adresată instanței de apel (f.d.139 vol. II). Din conținutul acestei cereri rezultă că partea vătămată și-ar fi modificat declarațiile anterioare, încercând să creeze o situație favorabilă condamnatului prin minimizarea gravității faptei, punerea la îndoială a circumstanțelor inițiale de răpire, susținând inclusiv că raporturile sexuale ar fi fost consimțite și că actul cu caracter pervers, nu ar fi avut loc. Această schimbare de atitudine a părții vătămate ridică suspiciuni cu privire la sinceritatea afirmațiilor acesteia. Instanța de apel a analizat probele în mod individual și coroborat, și a acordat prioritate declarațiilor date de partea vătămată la faza urmăririi penale și în instanța de fond. Mai mult decât atât, din materialele cauzei (f.d. 223 vol.I) rezultă că „*partea vătămată a primit 4.000 de euro ca să-și retragă cererea*”, ceea ce ar contura existența unei înțelegeri între părți, menite să afecteze cursul firesc al procesului penal.

Art. 427 alin. (1) pct. 8) Cod de procedura penală

50. Recurenta invocă că nu au fost prezentate probe suficiente privind elementele constitutive ale infracțiunilor pentru care a fost condamnat Ion Țerna. Ea susține că partea vătămată s-a urcat singură în mașină și că nu a fost forțată de către condamnat. De asemenea, raporturile sexuale au fost consimțite, iar ea a spus condamnatului că are 16 ani. Recurenta este nemulțumită de faptul că instanța de apel nu a interpretat probele în favoarea condamnatului, ajungând la o concluzie

contrară celor prezentate de aceasta.

51. Completul reiterează că potrivit art. 427 alin. (3) Cod de procedură penală, aprecierea probelor dată de prima instanță și instanța de apel este obligatorie pentru instanța de recurs. Temeiurile din art. 427 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală pot fi puse în discuție doar în cazul în care circumstanțele de fapt stabilite de instanța de apel nu se contestă și se analizează doar întrunirea elementelor infracțiunii prin prisma aprecierii probelor date în decizia instanței de apel. Deoarece argumentele invocate de recurentă, prin prisma acestui alineat, au fost analizate prin prisma art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, temeiul invocat în baza art. 427 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, este inaplicabil.

52. Din motivele de mai sus, în conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 3) și 4) Cod de procedură penală,

COMPLETUL, CU UNANIMITATE DE VOTURI,

Declară inadmisibil recursul avocatei Elena Buguța împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 27 martie 2023.

Încheierea este irevocabilă.

Președinte

Stella Bleșceaga

Judecători

Ghenadie Eremciuc

Leonid Chirtoacă